

Απόστολος Παύλος

Βασιλειάδου Μαρία
Γεωργαντά Αλεξάνδρα
Μαγκριώτη Γαβριέλα

Απόστολος Παύλος

Ο Απόστολος Παύλος γεννήθηκε στην Ταρσό της Κιλικίας (5-15 μ.Χ.) και πέθανε στην Ρώμη (66-68 μ.Χ.) από γονείς ιουδαίους της φυλής Βενιαμίν. Ο πατέρας του ήταν Ρωμαίος πολίτης το οποίο μπορεί να σημαίνει ότι προερχόταν από τα ανώτερα στρώματα του πληθυσμού της Κιλικίας. Ήταν συγγραφέας των μισών περίπου από τα βιβλία της Καινής Διαθήκης και μία από τις σπουδαιότερες προσωπικότητες της πρώιμης εποχής του χριστιανισμού, υποστηρικτής της παγκοσμιότητας της διδασκαλίας του Ιησού. Για τον λόγο αυτό πήρε το όνομα "Απόστολος τῶν ἐθνῶν" και των εθνικών, εκείνων δηλαδή που δεν ανήκουν στον λαό και στη θρησκεία των Εβραίων. Λεγόταν Σαούλ αλλά κατά την τότε συνήθεια των Ιουδαίων της διασποράς έφερε εκτός από το ιουδαϊκό όνομα και ένα ομόηχο ελληνικό ή ρωμαϊκό. Η εκπαίδευση και η ανατροφή του υπήρξε αυστηρά ραββινική και εβραϊκή. Η κοινή Εβραϊκή ήταν η γλώσσα που μιλούσαν στο σπίτι του και για αυτό μετέπειτα στην Ιερουσαλήμ μιλά "τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ".

Η φυλακή του Απόστολου Παύλου

Σύμφωνα με τη διήγηση των Πράξεων των Αποστόλων, ο Απόστολος Παύλος φυλακίστηκε στους Φιλίππους, όταν θεράπευσε την παιδίσκη που είχε μαντικό πνεύμα . Ξεσηκώθηκε ο όχλος και οι στρατηγοί διέταξαν να τους ραβδίσουν και να τους ρίξουν στη φυλακή, παραγγέλλοντας στο δεσμοφύλακα να τους επιτηρεί καλά . Σήμερα πάνω από την αγορά των Φιλίππων και μετά το δρόμο Καβάλας-Δράμας υπάρχει το πρότυλο της μεγάλης παλαιοχριστιανικής εκκλησίας (Βασιλική Α'), στα δεξιά δε των τεσσάρων ημικυκλίων σκαλοπατιών του ένας στενός διάδρομος οδηγεί στην κρύπτη της Εκκλησίας, ένα μικρό σκοτεινό κτίριο με δύο χώρους που τους σκεπάζουν καμάρες. Αυτό το κτίσμα, κατά την παράδοση, ήταν η φυλακή του Αποστόλου Παύλου. Στα ρωμαϊκά χρόνια ήταν μάλλον δεξαμενή νερού και αργότερα οι χριστιανοί το διαμόρφωσαν σε μικρό ναό με ενδιαφέρουσες τοιχογραφίες (ο εικονισμός σκηνών από τη ζωή του Παύλου και του Σίλα στους Φιλίππους, η σύλληψή τους, η μαστίγωση από τους ραβδούχους, όπως και η με θαυματουργικό τρόπο απελευθέρωσή τους, καθώς και η βάπτιση του δεσμοφύλακα και της οικογένειάς του). Ανεξάρτητα αν το συγκεκριμένο παρεκκλήσι ήταν η φυλακή που δέχθηκε τους δύο Αποστόλους και ο χώρος που έγινε νύκτα το θαύμα της απελευθερώσεώς τους και το βάπτισμα του δεσμοφύλακα, το βέβαιο είναι ότι τα γεγονότα συνέβησαν και κάπου εκεί φυλακίστηκαν ο Παύλος με τον Σίλα.

Απόστολος Παύλος

Οι μαθητές του απόστολου Παύλου

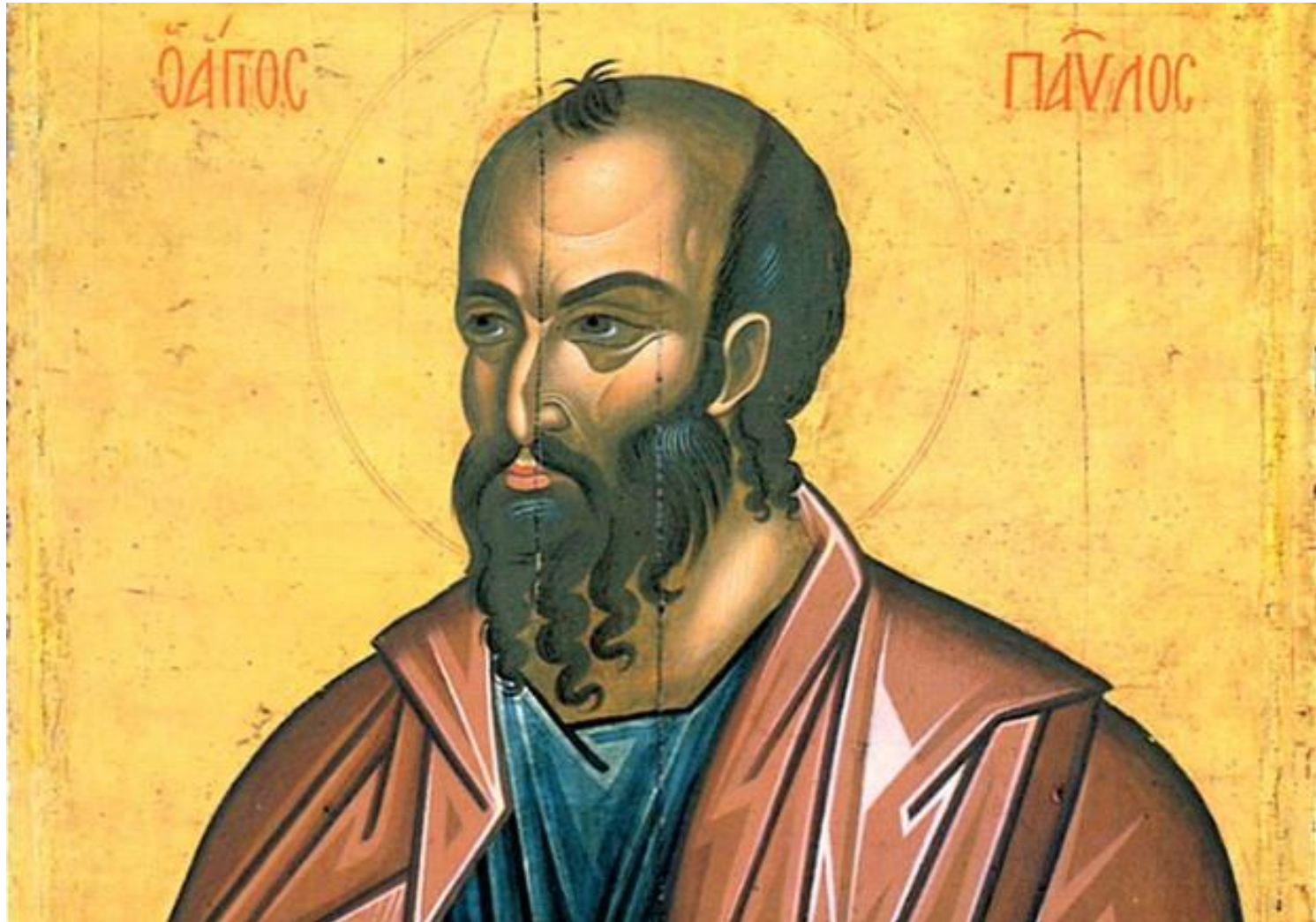
Οι πιο γνωστοί από τους μαθητές του ήταν ο Τιμόθεος, ο Λουκάς, ο Σίλας και η Λυδία η Φιλλιπισία . Στην Θεσσαλονίκη πολλές γυναίκες βαφτίστηκαν χριστιανές από το κήρυγμα του αποστόλου Παύλου. Όταν έφτασε στην Αθήνα από την μακεδονία χαρακτηριστική ήταν η αναφορά του στον βωμό του αγνώστου θεού. Επίσης η διδασκαλία του προκάλεσε ενδιαφέρον σε κάποιους φιλοσόφους.

<http://www.im-philippon.gr/index.php/mitropoli/topiki-agiologia/lithoi/146-filaki-apostolou-paulou>

<https://el.wikipedia.org/wiki>

[https://i1.wp.com/www.sakketosaggelos.gr/Images/Uploaded/image004\(1324\).jpg](https://i1.wp.com/www.sakketosaggelos.gr/Images/Uploaded/image004(1324).jpg)

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Η ΖΩΗ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ

- Ο ιουδαϊκού θρησκευάματος Παύλος γεννήθηκε στην Ταρσό της Κιλικίας στις αρχές 1ου αι. (5-15 μ.Χ.) και προτού γίνει χριστιανός ονομαζόταν Σαούλ. Επειδή, όμως, απέκτησε την ιδιότητα του ρωμαίου πολίτη είχε και δεύτερο όνομα, το ρωμαϊκό Πάουλος (Παύλος στα ελληνικά). Στην πατρίδα του έμαθε την ελληνική γλώσσα και στα Ιεροσόλυμα σπούδασε εβραϊκή θεολογία κοντά στον σοφό Γαμαλιήλ. Επίσης, σύμφωνα με τις συνήθειες της εποχής έμαθε και μία τέχνη, αυτή του σκηνοποιού.

ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

- Ο Σαούλ όταν έμαθε ότι στη Δαμασκό υπήρχαν πολλοί χριστιανοί, πήγε στους αρχιερείς και πήρε την άδεια και συνοδούς να πάει να τους συλλάβει και να τους φέρει δεμένους στα Ιεροσόλυμα. Ένα όραμα που είδε καθ' οδόν προς τη Δαμασκό τον έκανε να μεταστραφεί στον χριστιανισμό. Ένα μεσημέρι, καθώς έτρεχε με το άλογό του προς τη Δαμασκό, μία τρομερή λάμψη τον χτύπησε στο πρόσωπο και τον έριξε στο έδαφος. Μια φωνή ακούστηκε να του λέει «Σαούλ, Σαούλ γιατί με καταδιώκεις;» Κατατρομαγμένος ο Σαούλ απάντησε: «Ποιος είσαι, Κύριε;» «Εγώ είμαι ο Ιησούς, που συ καταδιώκεις. Είναι σκληρό για σένα να λακτίζεις πάνω στα καρφιά», απάντησε η φωνή. Τότε ο Σαούλ είδε ολοζώντανο τον Ιησού να του λέει: «Σήκω επάνω Σαούλ και πήγαινε στη Δαμασκό. Εκεί θα μάθεις τι πρέπει να κάμεις».

Ο Σαούλ σηκώθηκε, μα δεν έβλεπε. Ήταν τυφλός. Οι συνοδοί του καταφοβισμένοι τον πήραν από το χέρι και τον έφεραν στην πόλη, στο σπίτι του Ιούδα. Εκεί έμεινε τρεις ημέρες νηστικός, τυφλός, χωρίς να μπορεί να διακρίνει τίποτα μπροστά του. Την τρίτη ημέρα κατά διαταγή του Χριστού πήγε και τον βρήκε ο Ανανίας και του είπε: «Σαούλ αδελφέ μου, παρουσιάσθηκε σε μένα ο Χριστός και με διέταξε να έλθω να σε γιατρέψω. Πράγματι, ο Ανανίας έβαλε στο κεφάλι του Σαούλ και αμέσως μετά άνοιξαν τα μάτια του, φωτίστηκε με Άγιο Πνεύμα, πίστεψε στον Χριστό και από τρομερός διώκτης του χριστιανισμού έγινε ο θερμότερος κήρυκας του Ευαγγελίου. Δεν πέρασαν πολλές μέρες και ο Σαούλ ξεχύθηκε στους δρόμους και τις συναγωγές της Δαμασκού, κηρύττοντας το Χριστό. Επειδή, όμως, οι Ιουδαίοι σκέπτονταν να τον πιάσουν και να τον σκοτώσουν, οι χριστιανοί τον έκρυψαν σ' ένα σπίτι στην άκρη της πόλης και τη νύχτα τον κατέβασαν μ' ένα καλάθι από τα τείχη έξω από την πόλη.

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

- Το 45μ.Χ ο Παύλος μαζί με τον Βαρνάβα και τον ευαγγελιστή Μάρκο ξεκίνησαν από την Αντιόχεια για τη Σελεύκεια, όπου κήρυξαν. Κατόπιν με πλοίο πήγαν στην Κύπρο, όπου ίδρυσαν χριστιανικές εκκλησίες. Στην Πάφο ο πρώτος που πίστεψε ήταν ο Ρωμαίος διοικητής Σέργιος Παύλος. Από την Κύπρο με πλοίο επισκέφθηκαν την Πέργη της Μικράς Ασίας, το Ικόνιο, τα Λύστρα και τη Δέρβη, όπου πίστεψε ο Τιμόθεος. Το 48μ.Χ ο Παύλος πήγε στα Ιεροσόλυμα και πήρε μέρος στην Αποστολική Σύνοδο.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

Το 52μ.Χ ξεκινώντας από την Αντιόχεια, επισκέφθηκε πόλεις της Μικράς Ασίας κι έφθασε ως την Τροία. Στην αποστολή συμμετείχαν ο Τιμόθεος, ο Σίλας και ο ευαγγελιστής Λουκάς . Από την Τροία με πλοίο πήγε στην Καβάλα κι από εκεί στους Φιλίππους, όπου ίδρυσε εκκλησία. Η πρώτη που πίστεψε ήταν η Λυδία με την οικογένειά της. Ακολουθώντας την Εγνατία οδό έφθασε στη Θεσσαλονίκη και στη Βέροια. Κατόπιν πήγε στην Αθήνα, όπου κήρυξε στον Άρειο Πάγο τον αληθινό θεό. Στην Αθήνα πίστεψε ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και η γυναίκα του Δάμαρις. Κατόπιν, πήγε στην Κόρινθο και κατέληξε στην Έφεσο.

ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

- Το 56μ.Χ επισκέφθηκε μέρη της Μικράς Ασίας, της Ελλάδας (Κόρινθο και Μακεδονία) και κατόπιν τα Ιεροσόλυμα. Εκεί τον έπιασαν οι Ιουδαίοι, αλλά ο Ρωμαίος διοικητής τον έστειλε στην Καισάρεια της Παλαιστίνης, όπου έμεινε φυλακισμένος για δύο έτη. Τότε, επικαλέστηκε την ιδιότητα του Ρωμαίου πολίτη και τον έστειλαν συνοδεία στη Ρώμη για να δικασθεί. Στη Ρώμη, αφού έμεινε δύο χρόνια στη φυλακή, τελικά δικάσθηκε και αθωώθηκε.

Αφού απελευθερώθηκε το 56μ.Χ επισκέφθηκε μέρη της Μικράς Ασίας, της Ελλάδας (Κόρινθο και Μακεδονία) και κατόπιν τα Ιεροσόλυμα. Εκεί τον έπιασαν οι Ιουδαίοι, αλλά ο Ρωμαίος διοικητής τον έστειλε στην Καισάρεια της Παλαιστίνης, όπου έμεινε φυλακισμένος για δύο έτη. Τότε επικαλέστηκε την ιδιότητα του Ρωμαίου πολίτη και τον έστειλαν συνοδεία στη Ρώμη για να δικασθεί. Στη Ρώμη, αφού έμεινε δύο χρόνια στη φυλακή, τελικά δικάσθηκε και αθωώθηκε. Αφού απελευθερώθηκε, επισκέφθηκε πόλεις της Μικράς Ασίας, της Κρήτης και της Ηπείρου. Το 67μ.Χ πήγε στη Ρώμη και σύμφωνα με ορισμένες πηγές συναντήθηκε με τον [Απόστολο Πέτρο](#). Τότε όμως τον συνέλαβε ο Νέρων.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Η φυλάκιση από τον βασιλεία Νεύρωνα κατέληξε στο μαρτυρικό του θάνατο. Η αγωνιώδης έκκληση του Παύλου προς τον Τιμόθεο, που βρισκόταν στην Έφεσο ώστε να πάει στη Ρώμη και να τον συναντήσει, δείχνει πως ο απόστολος δεν μαρτύρησε αμέσως μετά τη μεταφορά του στη Ρώμη, αλλά αφού πρώτα πέρασε μερικούς μήνες στη φυλακή, και μετά από κανονική δίκη ως ρωμαίος πολίτης. Σύμφωνα με την παράδοση, ο Παύλος αποκεφαλίσθηκε χωρίς προηγουμένως να βασανισθεί, καθώς ο νόμος απαγόρευε τους βασανισμούς για τους ρωμαίους πολίτες. Με τον τρόπο αυτό, έληξε η πολυτάραχη αποστολική πορεία του Παύλου, μιας κατά γενική ομολογία, από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες στην ιστορία της Εκκλησίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ

Βαλεντίνα Ναβροζίδου

Αναστασία Λοιζίδου

Άννα Μποζατζή

Παύλος Τζειρανίδης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΟΙ ΒΙΟΙ ΤΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ

Περιοδείες Αποστόλου Παύλου

Εργασία project

Καθηγήτρια: Μιχαηλίδου Χαρούλα

Κωστίδης Θανάσης
Καλογρανάς Αδαμάντιος
Καραχρυσάφη Γαβριέλα
Μακρής Χριστόφορος
Παρασκευαΐδης Παρασκευάς

Πρώτη περιοδεία

Τα γεγονότα της πρώτης αποστολικής περιοδείας που αποτελεί την πρώτη μεγάλη εξόρμηση του χριστιανισμού έξω από τα όρια της Παλαιστίνης, περιλαμβάνονται στα κεφ. 13 και 14 των Πράξεων των Αποστόλων και περιγράφουν πώς ο Παύλος και ο Απόστολος Βαρνάβας, συνοδευόμενοι από τον ανεψιό του Βαρνάβα, Ιωάννη-Μάρκο (ο συγγραφέας του Κατὰ Μάρκον Ευαγγελίου), ξεκινούν για την δύσκολη αποστολή. Το ταξίδι αρχίζει από την Αντιόχεια και περιλαμβάνει την Κύπρο και ακολούθως τις πόλεις της Μικράς Ασίας: Πέργη της Παμφυλίας, Αντιόχεια της Πισιδίας και τις μικρασιατικές πόλεις της Λυκαονίας (ή Νότιας Γαλατίας), όπως το Ικόνιο, τα Λύστρα και τη Δέρβη. Μάλιστα στην περιοχή της Γαλατίας Μικράς Ασίας, οι κοινότητες που ιδρύονται περιλαμβάνουν χριστιανούς εξ Ιουδαίων και εξ εθνικών, οι οποίοι αρχικά συνυπάρχουν και συμβιώνουν αρμονικά, χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα

Δεύτερη περιοδεία

Η δεύτερη περιοδεία του Παύλου, πραγματοποιείται μετά την Αποστολική Σύνοδο και συμπίπτει με τη νέα εποχή που αρχίζει στις σχέσεις Ελληνισμού και Χριστιανισμού. Αρχίζει από την Αντιόχεια με τη συνοδεία του Σίλα και όχι του Βαρνάβα τη φορά αυτή, ο οποίος με τον ανεψιό του Ιωάννη Μάρκο αναλαμβάνει νέα αποστολή στην Κύπρο. Μετά από επίσκεψη στις Εκκλησίες της Λυκαονίας με την προσθήκη στη συνοδεία του Τιμοθέου, που τον παραλαμβάνει στα Λύστρα, πηγαίνει στη Φρυγία και στη Γαλατική χώρα και στη συνέχεια στην Τρωάδα, από όπου ύστερα από ένα όραμα έρχεται στη Μακεδονία

Δεύτερη περιοδεία

Ο Παύλος φτάνει δια μέσου της Αμφιπόλεως και της Απολλωνίας στη Θεσσαλονίκη, την οποία αναγκάζεται λόγω των διωγμών να εγκατάλειψει γρήγορα, για να μεταβεί στη Βέροια (όπου μένει για μικρό χρονικό διάστημα, πάλι για τους ίδιους λόγους). Ίδρυσε όμως τις Εκκλησίες των Φιλίππων, της Θεσσαλονίκης και της Βέροιας και έτσι, στους Φιλίππους της Μακεδονίας ιδρύεται η πρώτη επί ευρωπαϊκού εδάφους Εκκλησία που, όπως φαίνεται από τις επιστολές του Παύλου, του είναι ιδιαίτερα προσφιλής. Κατόπιν, αναγκάστηκε να φύγει από την Βέροια καθώς οι Ιουδαίοι της Θεσσαλονίκης είχαν έρθει στη μακεδονική πόλη και προξενούσαν ταραχές, δυσχεραίνοντας το έργο του Παύλου και να μεταβεί, πιθανότητα μέσω θαλάσσης, στην Αθήνα. Ο συγγραφέας των Πράξεων παραθέτει ομιλία του Παύλου στην Πνύκα και αναφέρει δύο ονόματα, τον Διονύσιο Αρεοπαγίτη και τη Δάμαρι μεταξύ των πενιχρών καρπών της επισκέψεως αυτής. Η ιεραποστολική δράση του Παύλου στην Αθήνα δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως επιτυχία. Το αντίθετο θα μπορούσε να υποστηρίξει κανείς. Ο Λουκάς έχει συνείδηση των προβλημάτων που παρουσιάστηκαν εκεί και των δυσχερειών που περικλείει το θέμα Ευαγγέλιο - Ελληνισμός. Γενικά παρατηρεί, ότι οι Αθηναίοι αντιμετώπισαν τον Παύλο με σκεπτικισμό και με τη φράση "άκουσόμεθά σου πάλιν περί τούτου". Το κήρυγμα περί της αναστάσεως των νεκρών φαίνεται να υπήρξε, κατά τον Λουκά, η κύρια πέτρα του σκανδάλου για τους Αθηναίους φιλοσόφους. Στην ομιλία του όπως παραδίδεται στις Πράξεις, ο Παύλος προσπάθησε να ανταποκριθεί στις ανάγκες ενός ακροατηρίου με φιλοσοφική παιδεία, τελικά όμως, στην Αθήνα δεν ιδρύθηκε Εκκλησία.

Ομιλία στον Άρειο Πάγο

Παρ' ότι η ομιλία του Αποστόλου Παύλου μετέδιδε νοήματα αμιγώς βιβλικά, ο Παύλος δεν τα υποστήριξε με παραθέματα από την Παλαιά Διαθήκη, κάτι που συνήθιζε να κάνει διαλεγόμενος με Ιουδαίους, άλλα χρησιμοποίησε στοιχεία γνωστά και σεβαστά στους Αθηναίους. Επρόκειτο για μια επιχειρηματολογική ευελιξία την οποία ο Παύλος περιγράφει στα εδάφια 1 Κορινθίους 9:19-23 και η οποία συνοψίζεται με την κατακλείδα του: «Στους πάντες έγινα τα πάντα, ώστε με κάθε τρόπο να σώσω μερικούς». Χαρακτηριστική λοιπόν ήταν η αναφορά του Παύλου στον βωμό του «αγνώστου θεού», που φαίνεται να υπήρχαν αρκετοί εκείνη την εποχή στην Αθήνα,[5] τον οποίο υποστήριξε ότι πρεσβεύει. Ως δημιουργός του κόσμου και δότης παντός αγαθού, αυτός ο Θεός δεν κατοικεί σε ναούς, δεν έχει ανάγκη από τις υπηρεσίες των ανθρώπων και είναι ακατάλληλη η κατασκευή ομοιωμάτων του, λέει ο Παύλος. Αυτή η σκέψη, αναφέρει ο Παύλος, είναι σύμφωνη με τα λόγια του Στωικού ποιητή Αράτου.[6] Τέλος, δήλωσε ότι ο Θεός θα κρίνει τον κόσμο μέσω ενός άντρα που ανέστησε από τους νεκρούς, νύξη η οποία προκάλεσε χλευαστικές αντιδράσεις σε μερικούς ακροατές του. Εντούτοις, η ομιλία του Παύλου έπεισε δύο ακροατές, τον δικαστή Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη και τη Δάμαρι, οι οποίοι και μετεστράφησαν στον χριστιανισμό.

Τρίτη περιοδεία

Μετά την επιστροφή του στην Αντιόχεια και αφού παρέμεινε εκεί ένα διάστημα, ο Παύλος έφυγε για τη Γαλατική χώρα και τη Φρυγία για να στηρίξει τις εκκλησίες που είχε ιδρύσει κατά την προηγούμενη περιοδεία του. Κατόπιν, περιόδευσε στη δυτική περιοχή της Βιθυνίας και κατέληξε στην Έφεσο, το ορμητήριο της τρίτης περιοδείας του, στην οποία έφτασε διά ξηράς μέσω της περιοχής της Φρυγίας. Την εποχή αυτή πρέπει να ίδρυσε Εκκλησίες στις Κολοσσές, στην Ιεράπολη και στην Λαοδίκεια. Από την Έφεσο, ο Παύλος επισκέπτεται τη Μικρά Ασία και την Ελλάδα. Κατά το διάστημα αυτό γράφονται πιθανότατα στην Έφεσο, όπου φυλακίζεται ο Παύλος, όλες ή μερικές από τις λεγόμενες "επιστολές της αιχμαλωσίας" (προς Φιλιππησίους, Κολοσσαείς, Φιλήμονα, Εφεσίους), αν και η παράδοση τις τοποθετεί στο χρονικό διάστημα της φυλακίσεως του Παύλου στη Ρώμη μετά μια πενταετία.

Τέταρτη περιοδεία

Έτσι, η επιθυμία του Παύλου να επισκεφθεί και να κηρύξει στην Ισπανία (Ρωμ. 15:24-28) ήταν πλέον δυνατό να πραγματοποιηθεί. Έτσι, ο Παύλος και οι συνεργάτες του περιόδευσαν στο νότιο τμήμα της, καθώς και στο νότιο τμήμα της Γαλατίας (Γαλλίας) και μετά επέστρεψαν στη Ρώμη. Η αισιοδοξία που εκφράζεται στις επιστολές προς Φιλιπησίους, Φιλήμονα και Εβραίους καθώς και οι υποσχέσεις που δίδονται προς τους παραλήπτες τους ότι σύντομα θα τους επισκεφθεί (Φιλιπ. 2:19-24, Φιλήμ. 22, Εβρ. 13:23), δηλώνουν ότι ο Παύλος επιθυμούσε να μεταβεί και πάλι στην Ανατολή για να συνάντησει αγαπημένα του πρόσωπα, να στηρίξει τις εκκλησίες που είχε ιδρύσει και να επιλύσει τα προβλήματά τους. Μετά την επιστροφή του από την Ισπανία, ο Παύλος δεν παρέμεινε για πολύ στη Ρώμη αλλά αναχώρησε με προορισμό την Ιερουσαλήμ. Φθάνοντας όμως στην Κρήτη, ο ίδιος και οι συνεργάτες του πληροφορήθηκαν ότι η κατάσταση στην Ιουδαία και την Ιερουσαλήμ δεν ήταν καλή, αλλά επικρατούσε αναρχία μετά τον ξαφνικό θάνατο του Επιτρόπου Φήστου. Πράγματι, ο ιστορικός Ιώσηπος μας πληροφορεί για αυτό το γεγονός, το οποίο δημιούργησε κενό ρωμαϊκής εξουσίας για πολλούς μήνες. Έτσι, γράφει ο Ιώσηπος, ο νέος επίτροπος, Αλβίνος, όταν ανέλαβε τα καθήκοντά του βρήκε την Ιουδαία σε κατάσταση αταξίας. Με δεδομένη την κατάσταση αυτή, ο Παύλος έκρινε πως δεν ήταν κατάλληλη η στιγμή για μια επίσκεψη στην περιοχή. Βέβαια η εξέλιξη των γεγονότων ήταν τέτοια που δεν θα κατάφερνε ποτέ πια να επισκεφθεί την Ιερουσαλήμ.

Βιβλιογραφία

- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%80%CF%8C%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CF%82_%CE%A0%CE%B1%CF%8D%CE%BB%CE%BF%CF%82

PROJECT

Υπεύθυνη καθηγήτρια κ.Μιχαηλίδου

Χαρούλα.Α τετράμηνο 2017-18

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Η εργασία
συντάχθηκε από τις
μαθήτριες
Αργυρώ
Αραμπατζίδου
Παναγιώτα
Κρυστάλλη
Πολυχρονία
Καραδημούλα

Οι επιστολές του αποστόλου Παύλου είναι τα πρώτα γραπτά μνημεία της Καινής Διαθήκης και αποτελούν έργα περιστασιακά, γράφτηκαν δηλαδή για να απαντήσουν σε διάφορα ερωτήματα που έθεταν οι νεοϊδρυθείσες εκκλησίες στον Απόστολο.

Οι 14 παύλειες επιστολές, για τις οποίες οι Πράξεις των Αποστόλων δίνουν ένα πολύτιμο ιστορικό πλαίσιο, αποτελούν ένα μεγάλο τμήμα της Καινής Διαθήκης. Οι επιστολές αυτές σημαδεύουν το αποστολικό έργο του Παύλου. Οι επιστολές του Παύλου μπορούν να κατηγοριοποιηθούν ανάλογα με τους παραλήπτες τους ως εξής,

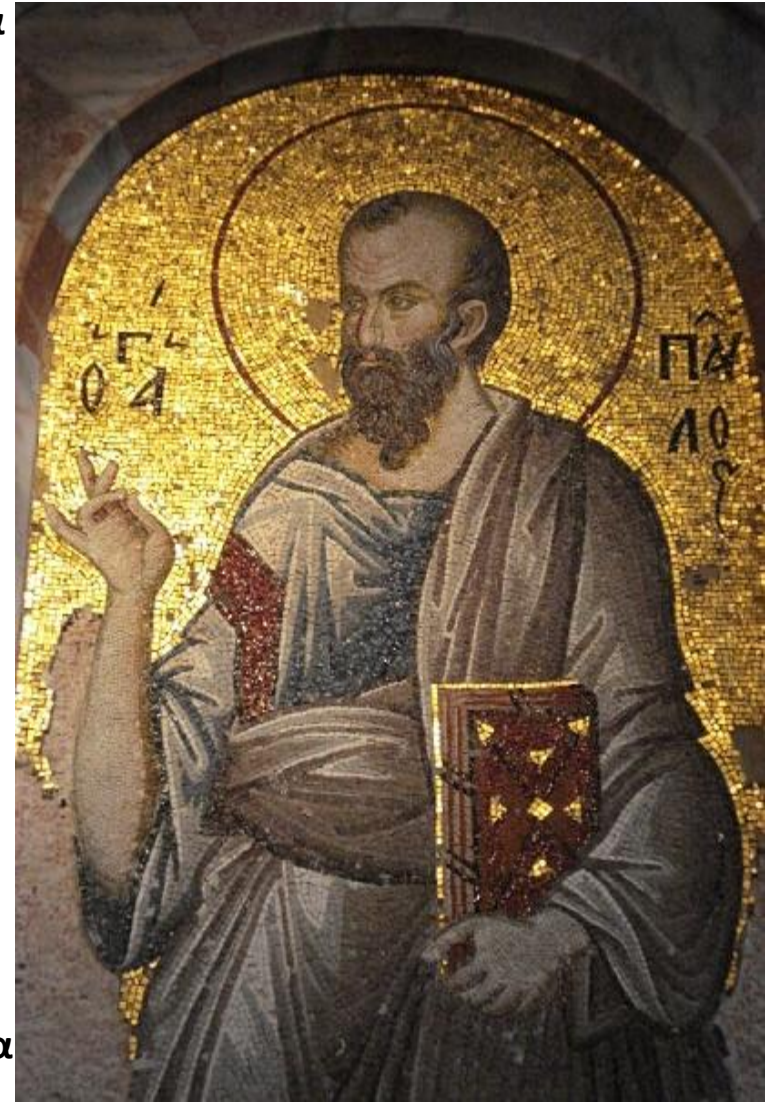
α) Επιστολές που απευθύνονται σε μια συγκεκριμένη εκκλησία (Α'-Β' Κορινθίους, Α'-Β' Θεσσαλονικείς, Φιλιππησίους, Κολοσσαείς)

β) Επιστολές που απευθύνονται σε μια ομάδα εκκλησιών και ονομάζονται "εγκύκλιες επιστολές" (Εφεσίους, και ίσως η Ρωμαίους)

γ) Επιστολές που απευθύνονται σε ένα συγκεκριμένο πρόσωπο (Α'-Β' Τιμόθεον, Τίτον, Φιλήμονα).

δ) Επιστολές γράφτηκαν τον καιρό που ο Παύλος ήταν φυλακισμένος, Αυτές είναι οι 4 "επιστολές της αιχμαλωσίας" (Εφεσίους, Φιλιππησίους, Κολοσσαείς, Φιλήμονα) και η Β' Τιμόθεον.

ε) Οι τρεις επιστολές Α'- Β' Τιμόθεον και Τίτον που απευθύνονται σε ποιμένες των εκκλησιών ονομάζονται από το 18ο αιώνα και ύστερα "Ποιμαντικές".

Ο Χριστός μας ελευθερώνει

Εννοώ, λοιπόν, ότι για όσο χρόνο ο κληρονόμος είναι νήπιο, δε διαφέρει σε τίποτα από δούλο, αν και είναι κύριος όλων. **Αλλά είναι κάτω από επιτρόπους και οικονόμους μέχρι την προθεσμία του πατέρα του. Έτσι κι εμείς, όταν ήμασταν νήπια, ήμασταν υποδουλωμένοι κάτω από τα στοιχεία του κόσμου. Όταν όμως ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, ο Θεός απέστειλε προς τα έξω τον Υιό του, που γεννήθηκε από γυναίκα και που ήταν κάτω από το νόμο,**

για να εξαγοράσει αυτούς που είναι κάτω από το νόμο, ώστε να λάβουμε την υιοθεσία. Και επειδή είστε γιοι, ο Θεός απέστειλε προς τα έξω το Πνεύμα του Υιού του στις καρδιές μας, που φωνάζει: «Αββά, Πατέρα». Ωστε δεν είσαι πια δούλος, αλλά γιος. και αν είσαι γιος, είσαι και κληρονόμος μέσω του Θεού.

Περικοπή από το τρίτο κεφάλαιο της επιστολής του Αποστόλου Παύλου προς Γαλάτας. Εδώ λύνεται το ερώτημα, Πως ενεργεί το Πνεύμα? Με βάση την Πίστη ή τον Νόμο?

Νόμος ή Πίστη ?

Ω ανόητοι Γαλάτες, ποιος βάσκανε εσάς, απέναντι στα μάτια των οποίων ο Ιησούς Χριστός προκηρύχτηκε σταυρωμένος;

Αυτό μόνο θέλω να μάθω από εσάς: από τα έργα του νόμου λάβατε το Πνεύμα ή από την ακοή στο κήρυγμα της πίστης;

Τόσο ανόητοι είστε, ενώ αρχίσατε με το Πνεύμα, τώρα αποτελειώνετε με τη σάρκα; Τόσα πολλά τα πάθατε μάταια; Αν βέβαια ήταν πράγματι μάταια.

Αυτός, λοιπόν, που σας χορηγεί άφθονα το Πνεύμα και ενεργεί θαυματουργικές δυνάμεις μεταξύ σας το κάνει από τα έργα του νόμου ή από την ακοή στο κήρυγμα της πίστης;

Καθώς ο Αβραάμ πίστεψε στο Θεό, και τον λογαριάστηκε για δικαίωση, έτσι έγινε σ' εσάς. Άρα, ας γνωρίζετε ότι όσοι προέρχονται από την πίστη, αυτοί είναι γιοι του Αβραάμ.

Και επειδή προείδε η Γραφή ότι από την πίστη δικαιώνει τα έθνη ο Θεός, προανάγγειλε την καλή αγγελία στον Αβραάμ: Θα ευλογηθούν σ' εσένα όλα τα έθνη.

Όστε οι άνθρωποι της πίστης ευλογούνται μαζί με τον πιστό Αβραάμ.

Γιατί όσοι εξαρτώνται από τα έργα του νόμου είναι κάτω από κατάρα. Επειδή είναι γραμμένο: Καταραμένος είναι καθένας που δε μένει σταθερός σε όλα όσα είναι γραμμένα μέσα στο βιβλίο του νόμου, για να κάνει αυτά.

Αλλά ότι με το νόμο κανείς δε δικαιώνεται μπροστά στο Θεό είναι φανερό, γιατί ο δίκαιος θα ζήσει από την πίστη.

Επιπλέον, ο νόμος δεν εξαρτάται από την πίστη, αλλά εκείνος που έκανε αυτά θα ζήσει μέσω αυτών.

Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα του νόμου, αφού έγινε για μας κατάρα – γιατί είναι γραμμένο: Καταραμένος καθένας που κρέμεται πάνω σε ξύλο – για να έρθει στα έθνη η ευλογία του Αβραάμ μέσω του Χριστού Ιησού, ώστε να λάβουμε την υπόσχεση του Πνεύματος μέσω της πίστης.

Περικοπή από το τρίτο κεφάλαιο της επιστολής του Αποστόλου Παύλου προς Γαλάτας

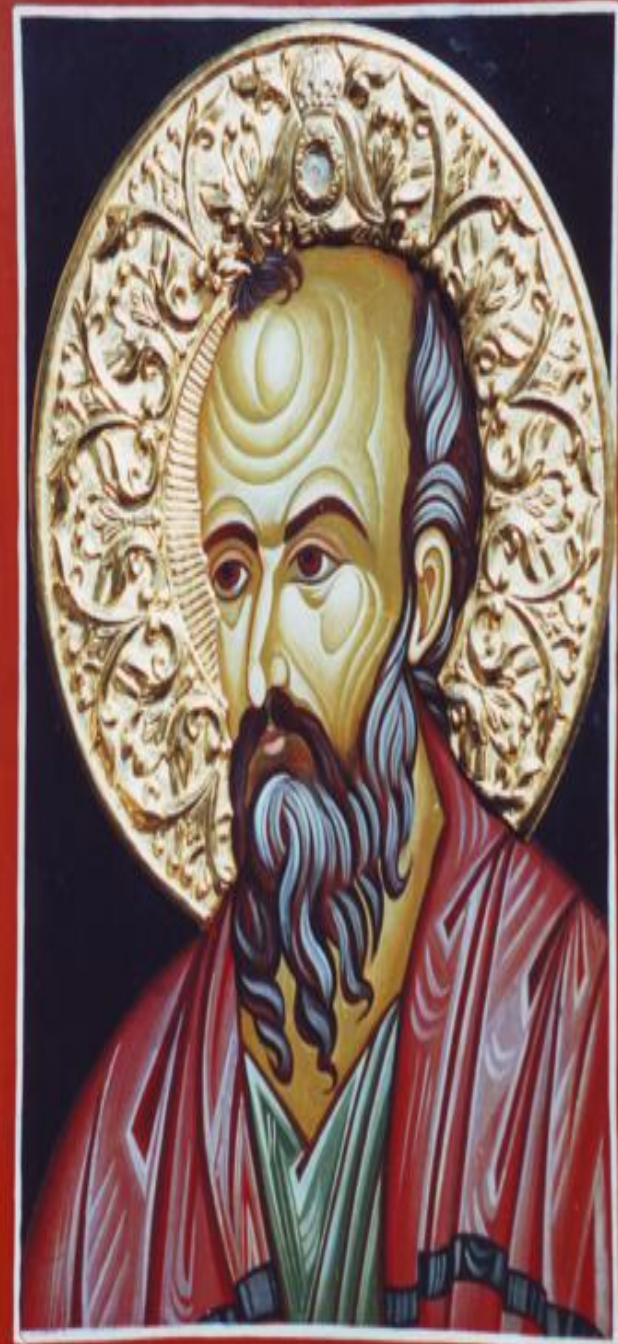
Ο Χριστός μας απελευθερώνει

Γιατί όλοι είστε γιοι του Θεού μέσω της πίστης στο Χριστό Ιησού.

Γιατί όσοι στο Χριστό βαπτιστήκατε, το Χριστό ντυθήκατε.

Δεν υπάρχει Ιουδαίος ούτε Έλληνας, δεν υπάρχει δούλος ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό. γιατί όλοι εσείς είστε ένας στο Χριστό Ιησού.

Αν λοιπόν εσείς είστε του Χριστού, άρα είστε σπέρμα του Αβραάμ, κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

[Holy Monastery of Saint Paul the Apostle
myriobiblos.gr](http://www.holy-monastery-of-saint-paul-the-apostle.gr/myriobiblos.gr)

[http://users.sch.gr/aiasgr/Kainh_Diathikh/Biblia/Epistol
es_Paulou.htm](http://users.sch.gr/aiasgr/Kainh_Diathikh/Biblia/Epistol
es_Paulou.htm)